

N°. 51. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

13de Møde.

Lørdagen den 16. April.

(Fortf.)

Schiern (fortf.): Jeg troer, at man saameget mere kan være berettiget til at bevare og forsøgte dette af mig saaledes betegnede Standpunkt, naar man lægger Mærke til forskellige. Dtringer fra vort constitutionelle Ministerium, til Exempel til nogle Ord, der bleve brugte af den ærede Marineminister, da han nys stillede sig til Valg til denne Rigsdag. Thi han omtalte da det Januar-Program, hvortil han har knyttet sig, som noget muligt Forbigaaende, der var knyttet til det uværende Ministeriums Personer; selv vover jeg ikke nu at paastaae, at det vil være noget saa Forbigaaende, men det veed jeg dog, at mere end eet Ministerium dog altid pleier at være noget mere Forbigaaende end en Forsatning og en Grundlov (Hør!).

Man har gjort gjældende, at det næsten skulde være et Tyranni eller et Misbrug, at lidt over en Fjerdedeel af Stemmerne skulde faae en saa stor Indflydelse. Den ærede Folkethingmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, der selv har Vren for Grundlovens Affattelse, har saaledes skarpt fremhævet, hvor urimeligt det var, at Hans Majestæts Regjering skulde kunne dannes af en Fjerdedeel af denne Forsamlings Medlemmer — en Bemærkning, der især fra hans Side er noget Overflødig, da han selv har sagt, at vi nu slet ikke have en egentlig parlamentarisk Regjering. Jeg vil imidlertid minde om, at Forholdet med denne Paragraph i Grundloven dog virkelig er af en eiendommelig Art. Det er den eneste Paragraph, der, saa at sige, bestemmer, knytter Rigets Rutid til dets historiske Fortid (Hør!). De politiske Hensyn og de

politiske Traditioner, til hvis Forsvar omtrent et halvt hundrede Mand af denne Forsamling stærkest have flokket sig, ere i andre Forsamlinger varetagne paa en ganske anden Maade end her; vi maae dog ærligt og alvorligt see Forholdene, som de ere. Jeg har her liggende for mig en Indbydelse, der udstedtes i forrige Aar, i denne Maaned, af flere Medlemmer af den forenede Rigsdag, og deriblandt af den ærede Landsthingsmand, der senere lod sig bevæge til at indtræde i Ministeriet, og hvor der, netop af disse ovennævnte Hensyn, utvilsomt siges, at det er af den største Betydning at skaffe saadanne Kræfter ind i denne Forsamling, uden hvilke den ikke vilde kunne opnaae den Vægt og Anseelse, som i høi Grad vil være fornøden for dens tilbørlige Indflydelse paa de overordentlig vigtige Anliggender, der, efter al Sandsynlighed vil komme under dens Afgjørelse. Jeg sætter nu et Dilemma, at dette Maal er opnaaet. Men saa maa man dog i al Fald til Gjengjæld ikke overse, at begge Thing vælges efter hvad man her i Landet pleier at kalde den almindelige Stemmeret, og, trods alle de Fortrin, denne Valgmaade i andre Henseender maatte have, er det dog, selv af Mand i denne Sal, der her høre til en modsat Side end jeg, i sin Tid netop blevet fremhævet, at den er mere sikkert til at varetage de mere øieblikkelige Interesser, de Stemninger, som gjøre sig gjældende i Nuet, i den nærværende Tid, end til at varetage saadanne historiske Traditioner og politiske Hensyn af en mere blivende Natur, som dem, hvorom der her er Tale. Der er i andre monarkiske Lande i Europa ikke een Forsatning, hvor et Ministerium har saa let ved at faae Arvesølgen forandret, som her, hvor det kun behøver paa en eneste forenet Rigsdag at kunne skaffe sig tre Fjerdedele af Stemmer, faarede